

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ, ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ, ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
ΚΑΤΑΔΙΚΗΣ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ, ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 30.6.2019, 7.30 Μ.Μ.**

Νιώθω μεγάλη χαρά και συγκίνηση που βρίσκομαι απόψε μαζί σας, στον Δήμο της Καλαμαριάς, στην αγαπημένη πόλη της Θεσσαλονίκης. Μεταφέρω την αγάπη και τους αδελφικούς χαιρετισμούς της Κυβέρνησης και του λαού της Κύπρου για όλους τους κατοίκους της Θεσσαλονίκης – Κυπρίους στην καταγωγή και Ελλαδίτες – και εκφράζω την ευγνωμοσύνη μας για τη διαχρονική συμπαράσταση του Ελληνικού λαού στο νησί μας. Ευχαριστώ ιδιαίτερα τον Δήμο Καλαμαριάς και την Ένωση Κυπρίων Βόρειας Ελλάδας για την τιμή της πρόσκλησης και την πραγματοποίηση της εκδήλωσης, καθώς και την Ομοσπονδία Κυπριακών Οργανώσεων Ελλάδας και το Γενικό Προξενείο της Κυπριακής Δημοκρατίας στη Θεσσαλονίκη για την όλη διοργάνωση.

Η παρουσία μας απόψε στην Πλατεία Προσφυγικού Ελληνισμού στην εκδήλωση καταδίκης του πραξικοπήματος και της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο, όχι μόνο δεν είναι τυχαία, αλλά αποτελεί την απτή απόδειξη της κοινής πορείας των Ελλήνων. Η καταγωγή των Καλαμαριωτών από τη Μικρά Ασία και τον Πόντο παραπέμπει στην πανάρχαια γη της Ιωνίας, την κοιτίδα του Ελληνισμού, την πατρίδα του Ομήρου, του Ηροδότου και του Θαλή. Εκεί όπου αφυπνίστηκε η ανθρώπινη σκέψη, γεννήθηκε η επιστήμη, πρωτοαναπτύχθηκαν τα γράμματα. Το λίκνο του Χριστιανισμού και το κέντρο του Βυζαντίου. Το 1922 ο Ελληνισμός υπέστη στη Σμύρνη μεγάλη καταστροφή και είδε την πατρίδα 3000 χρόνων να χάνεται. Όσοι γλύτωσαν, διωγμένοι από την πατρογονική τους γη, κατέφυγαν μαζικά στο Ελληνικό κράτος για να συνεχίσουν τη ζωή τους. Οι Πόντιοι και Μικρασιάτες έγιναν ένα με τους Μακεδόνες, εξακολουθούν όμως να διεκδικούν το δικαίωμα στη μνήμη της πατρίδας τους, και να διασώζουν στα παιδιά τους την ιδιαίτερη πολιτιστική τους ταυτότητα.

Τον πόνο και την προσφυγιά γνωρίζουν από το 1974 και οι Έλληνες της Κύπρου, και δίνουν τον δικό τους αγώνα για διάσωση της εθνικής τους φυσιογνωμίας και της κρατικής τους υπόστασης.

Όταν ο αγώνας του 1955-59 δεν τελεσφόρησε και δεν εκπληρώθηκε ο προαιώνιος πόθος για Ένωση με τη Μητέρα Ελλάδα, η Κύπρος έγινε κράτος ανεξάρτητο και αγωνίστηκε για να ευημερήσει. Όλα έδειχναν πως θα τα κατάφερνε, αν δεν ανατρέπονταν τα πάντα πριν 40 χρόνια με το προδοτικό πραξικόπημα της Χούντας και τη βάρβαρη τουρκική εισβολή που το ακολούθησε.

Όταν η Χούντα των Συνταγματαρχών της Αθήνας στις 15 Ιουλίου κινήθηκε εναντίον του εκλελεγμένου Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας Αρχιεπισκόπου Μακαρίου, άνοιξε διάπλατα τις κερκόπορτες για την καταστροφή. Ο Μακάριος κατέφυγε στο εξωτερικό, η Τουρκία όμως εκμεταλλεύτηκε την ευκαιρία που χρόνια περίμενε, και εισέβαλε προκλητικά στην Κύπρο με πρόσχημα την «αποκατάσταση της ειρήνης» και με σκοπό την επιβολή των κατακτητικών και διχοτομικών της σχεδίων.

Ο κυπριακός ελληνισμός γνώρισε μερικές από τις χειρότερες στιγμές της πολυκύμαντης ιστορίας του. Οι ορδές του Απίλα κατέστρεψαν, σκότωσαν, βίασαν, αιχμαλώτισαν, λεηλάτησαν, προσφυγοποίησαν. Οι κάτοικοι του βόρειου τμήματος του νησιού εγκατέλειψαν στο έλεος του κατακτητή τα χωριά στα οποία γεννήθηκαν και μεγάλωσαν, τους τάφους των γονιών τους, τις εκκλησίες και τα χώματά τους. Κάποιοι έμειναν εγκλωβισμένοι, ενώ πολλοί χάθηκαν στη βία του πολέμου και το όνομά τους γράφτηκε στον μακρύ κατάλογο των αγνοουμένων.

Παρά τον πόνο και την καταστροφή όμως, το ελληνικό φιλότιμο και η αναζωογονητική δύναμη των ανθρώπων συνέτειναν, ώστε σύντομα στην Κύπρο να επιτευχθεί το θαύμα. Οι άνθρωποι δούλεψαν σκληρά, ξαναδημιουργήθηκαν από τις στάχτες τους και ορθοπόδησαν οικονομικά. Κράτησαν αλώβητη την ελληνική τους γλώσσα, την ελληνική τους συνείδηση, την ορθόδοξη τους πίστη, την εθνική φυσιογνωμία και τον πολιτισμό τους. Παρά την προκλητική στάση και την επιδεικτική αδιαφορία της Τουρκίας να συμβάλει με οποιονδήποτε τρόπο στην ειρηνική επίλυση του προβλήματος, η Κύπρος πέτυχε πριν 15 χρόνια και την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σήμερα τα προβλήματα εξακολουθούν να είναι πολλά. Η Τουρκία εξακολουθεί προκλητικά να παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και το διεθνές δίκαιο, αλλά και να αλλοιώνει συστηματικά τη δημογραφική σύνθεση του νησιού.

Η Κυβέρνησή μας θεωρεί ότι η σημερινή κατάσταση είναι και απαράδεκτη και επικίνδυνη, αφού συντηρεί και διαιωνίζει την παρουσία των κατοχικών στρατευμάτων, την καταπάτηση των βασικών ελευθεριών και των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μετά από μακρές και επίπονες διπλωματικές προσπάθειες διεκδικούμε λύση που να βασίζεται και να σέβεται τις δημοκρατικές αρχές, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες, και να διασφαλίζει το μέλλον όλων των Κυπρίων σε μια ενωμένη Κύπρο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι,

Θέλουμε να ζήσουμε σε μια πραγματικά ελεύθερη Κύπρο, χωρίς εγγυήσεις και στρατεύματα, χωρίς συρματοπλέγματα μίσους και διαχωρισμού. Οραματιζόμαστε μια πατρίδα ελεύθερη και επανενωμένη, μια Κύπρο της ειρήνης, της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης, όπου όλα τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα θα είναι κατοχυρωμένα και διασφαλισμένα.

Μέλημα μας, ήταν και πάντοτε παραμένει η συνέχιση του αγώνα για την προάσπιση της Κυπριακής Δημοκρατίας, την πλήρη διακρίβωση της τύχης ενός εκάστου αγνοουμένου και την εξεύρεση μιας δίκαιης, βιώσιμης και πρωτίστως λειτουργικής λύσης για το κυπριακό ζήτημα, η οποία θα διασφαλίζει την επανένωση της χώρας και την πλήρη ανεξαρτησία και κυριαρχία της πατρίδας μας.

Μία λύση, απολύτως συμβατή με την ιδιότητά μας ως κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και τις βέλτιστες πρακτικές των δημοκρατικών χωρών των ΗΕ, και η οποία θα δημιουργεί εκείνες τις προϋποθέσεις και συνθήκες που θα επιτρέπουν τη διαρκή ειρήνη στην πατρίδα μας, μακριά από τις όποιες ξένες εξαρτήσεις και αναχρονιστικές εγγυήσεις, δίνοντας σε όλους τους Κύπριους, Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους, το δικαίωμα να ζήσουν σε ένα κανονικό κράτος, σε συνθήκες ασφάλειας και ευημερίας.

Όπως ενδεχομένως θα γνωρίζετε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει ήδη αποστείλει πολύ πρόσφατα επιστολή στον ίδιο τον Γενικό Γραμματέα το ΟΗΕ ζητώντας την παρέμβαση του προκειμένου να επαναρχίσουν οι διαπραγματεύσεις από το σημείο που έμειναν στο Κρανς Μοντανά.

Την ίδια ώρα όμως οφείλουμε να επισημάνουμε πως η επανέναρξη των συνομιλιών δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την άρση των προκλητικών ενεργειών της Τουρκίας στην ΑΟΖ της Κύπρου.

Στην προσπάθεια μας αυτή έχει ταχθεί στο πλάι μας και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία με την πρόσφατη αναφορά στα Συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου προειδοποιεί την Άγκυρα πως τυχόν συνέχιση των παράνομων ενεργειών της όχι μόνο δεν γίνεται αποδεκτή αλλά θα προκαλέσει και την αντίδραση της με πρακτικά μέτρα κατά της Τουρκίας η οποία ειρήσθω εν παρόδω είναι υποψήφιο μέλος για ένταξη στην ΕΕ.

Από πλευράς μας, θα ήθελα να μεταφέρω την ισχυρή βούληση του Προέδρου της Δημοκρατίας να ανταποκριθεί στην πρόκληση της ιστορικής ευθύνης και να πράξει ό,τι είναι δυνατόν, ώστε να δημιουργηθούν οι συνθήκες ασφαλούς και ειρηνικού περιβάλλοντος στην Κύπρο και στην ευρύτερη περιοχή μας.

Προς αυτή την κατεύθυνση, έχουμε – και θέλω προς τούτο να ευχαριστήσω την Ελληνική Κυβέρνηση - πάντοτε στο πλευρό μας την αλληλεγγύη, την ανιδιοτελή και συνεχή στήριξη της Ελλάδος.

Φίλες και φίλοι,

Μακεδονία και Κύπρος έχουν επανειλημμένα δεχθεί ανίερους επιθέσεις κατακτητών κι έχουν γίνει θύματα προσπαθειών παραχάραξης της ιστορίας τους. Το έθνος των Ελλήνων, όμως, παρά τα προβλήματα και τις αδυναμίες, πετύχαινε πάντοτε το ακατόρθωτο, με το αδόλωτο φρόνημα και τη λεβεντιά του. Την ίδια τόλμη πρέπει να δείξει και σήμερα, ώσπου να φύγουν από την Κύπρο τα συρματοπλέγματα της ντροπής και τα στρατεύματα κατοχής.

Πριν από επτά περίπου χρόνια, ενενήντα σχεδόν χρόνια από τον μεγάλο ξεριζωμό του 1922, οι καμπάνες ήχησαν και πάλι στο Μοναστήρι της Παναγίας Σουμελά στον Πόντο, κάνοντας τους όπου γης πρόσφυγες να αναρριγούν και να ελπίζουν. Ευχή και προσδοκία όλων, να ηχήσουν σύντομα οι καμπάνες και στον Απόστολο Ανδρέα, και να απολαύσουμε και πάλι παραστάσεις στο αρχαίο θέατρο της Σαλαμίνας, σε μια ελεύθερη κι επανενωμένη Κύπρο.